

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Unió Törvényszéke a 2010. március 3-i ítéletében elutasította a fellebbező kártérítési keresetét, amelyet egy gyógyszer forgalombahozatali engedélyének jogellenes visszavonásával kapcsolatban terjesztett elő. A kereset elutasításának oka a közösségi jog rendelkezéseinek a Bizottság általi súlyos megsértésének hiánya volt. A hatásköri szabályok megsértése nem vonja maga után a Bizottság felelősségét, mivel a hatásköri szabályoknak nem célja a vállalkozások gazdasági érdekeinek védelme. Másfelől a vonatkozó, a 65/65 irányelv 11. cikkében szereplő szabályozás pontatlan. E tekintetben még nincs precedens. Ez ésszerű magyarázat a Bizottság téves jogalkalmazására. Továbbá az orvosszakértők véleménye vizsgálatának összetettségét is figyelembe kell venni. A vizsgálandó jogi és ténybeli körülmények összességükben annyira összetettek voltak, hogy a 65/65 irányelv 11. cikkének megsértése nem tekinthető kellően súlyosnak.

Fellebbezésében a fellebbező arra hivatkozik, hogy az európai intézményeknek a fennálló joghelyzetek felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörét szabályozó előírások célja az állampolgárok és a vállalkozások jogainak védelme. Álláspontja szerint a hatásköri szabályok megsértését is be kellett volna vonni azon kérdés vizsgálatának körébe, hogy súlyos jogsértés történt-e.

Másfelől figyelembe kell venni, hogy a Bizottság nem rendelkezett mérlegelési jogkörrel határozatának meghozatala tekintetében. Emellett a Bizottság nem csak elvont jogszabályt alkotott, hanem közigazgatási aktussal tudatosan megvonta a fellebbezőtől egy korábbi joghelyzet előnyeit. A fellebbező által elszenvedett kár tehát nem pusztán elvont jogszabály közvetett vagy közvetlen következménye, hanem magának az érintett közigazgatási aktusnak a célja és tartalma. A fellebbező álláspontja szerint a Bizottságnak tehát alaposan meg kellett volna vizsgálnia, hogy az engedély visszavonása kellően megalapozott volt-e.

Az egészség védelme elvének elsőbbsége és a megelőzés elvének különös fontossága nem ellentétes ezzel. A fellebbező álláspontja szerint igaz, hogy ezen elvek igazolhatják a vállalkozások számára kedvezőtlen intézkedések elfogadását és kötelezővé tételét még abban az esetben is, ha a tények bizonytalanok. Mindazonáltal a jogállamra jellemző egyensúly megteremtése és az arányosság elvének tiszteletben tartása érdekében a másodlagos jognak lehetővé kellene tennie a kár megfelelő megtérítését.

Ezzel szemben nem lehet arra sem hivatkozni, hogy a megelőzés elvének tényleges érvényesülése érdekében a kártérítési igényektől el kell tekinteni. A jelen ügy körülményei között

ugyanis a Bizottság nem rendelkezett mérlegelési mozgástérrel. E körülmények között a megelőzés elvének alkalmazását nem akadályozhatják meg a felelősség lehetséges következményei.

Ugyanígy a 65/65 irányelv 11. cikkében szereplő szabály pontatlanságára nem lehet hivatkozni a kártérítési igény elutasítása érdekében. A fellebbező álláspontja szerint ugyanis az esetleges pontatlanságért a Közösségnek, és nem az érintett vállalkozásnak kell felelnie. A Közösség a kártérítési kérelmekkel szembeni védekezés érdekében nem hivatkozhat arra, hogy kötelezettségeivel ellentétben nem fogadott el kellőképpen pontos és egyértelmű szabályokat.

A precedens hiánya sem mentesíthet a felelősség alól. A felelőségre vonatkozó jogszabályok nem biztosítják a közösségi intézmények számára az „első hibához való jog” kiváltságát. Emellett a Törvényszék már jogerősen kimondta, hogy a Bizottság határozata alaki és anyagi értelemben is jogellenes volt. E határozat végrehajtásakor tehát már létezett precedens.

A ténybeli és jogi helyzet összetettsége sem elegendő önmagában a súlyos jogsértés megállapításának mellőzéséhez. Mindenesetre súlyosnak tekintendő a jogsértés, amennyiben tisztán közigazgatási aktusról van szó, amelynek meghozatala során nem állt rendelkezésre mérlegelési mozgástér, és amely célzatosan beavatkozik a fennálló joghelyzetekbe, valamint közvetlenül és előre láthatóan jelentős vagyoni károkat okoz.

Emellett a gyógyszerekre vonatkozó jog terén hatáskörrel bíró hatóságok rendelkeznek a szükséges különös és jogi kompetenciával. Következésképpen a mindössze átlagos összetettség, amely sajátja a gyógyszerek biztonságával és hatékonyságával kapcsolatos vitáknak, nem elegendő a súlyos jogsértés megállapításának mellőzéséhez.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-5/09. sz., Brigit Lind kontra Európai Bizottság ügyben 2010. március 24-én hozott végzése ellen Brigit Lind által 2010. május 7-én benyújtott fellebbezés

(C-222/10. sz. ügy)

(2010/C 195/15)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Brigit Lind (képviselő: I. Anderson ügyvéd)

Másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

— helyezze teljes egészében hatályon kívül a Törvényszék 2010. március 24-i végzését, amely — mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant — elutasította a fellebbező keresetét, és kötelezte a költségek viselésére;

— adjon helyt a fellebbező fellebbezésének, és kötelezze a Bizottságot, hogy az alábbi összegeket fizesse a fellebbező részére:

a) 50 000 eurót vagy más olyan összeget, amelyet a Bíróság igazságosnak és méltányosnak ítél azért a megrázkódtatásért és lesújtottságért, amelyet a fivére szenvedése és jogellenesen okozott halála folytán élt meg, mely utóbbi annak eredménye, hogy a Bizottság a thulei különleges beavatkozási csapatok esetében önkényesen és jogtalanul elmulasztotta kikényszeríteni a 96/26 irányelvnek ⁽¹⁾ a sugárzással kapcsolatos betegségek megelőző jellegű orvosi nyomonkövetésére vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtását;

b) John Erling Nochen örökösei javára:

i. fizessen meg 250 000 eurót vagy más olyan összeget, amelyet a Bíróság igazságosnak és méltányosnak ítél a tüdőrák folytán az utóbbi 2006-tól 2008-ban bekövetkezett haláláig való szenvedéséért, amely annak eredménye, hogy a Bizottság a thulei különleges beavatkozási csapatok esetében önkényesen és jogtalanul elmulasztotta kikényszeríteni a 96/26 irányelvnek a sugárzással kapcsolatos betegségek megelőző jellegű orvosi nyomonkövetésére vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtását,

ii. temetkezési költségek címén fizessen meg 6 000 eurót.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék tévedett, amikor a fellebbező szerződésen kívüli felelősségen alapuló keresetét — mint elfogadhatatlant — elutasította, mivel mind kérelmei jellegét, mind annak jogalapjait elferdítette. Ezen elferdítés eredményeképpen a Törvényszék elmulasztotta megállapítani a jogellenességet a Bizottság által a mulasztása megalapozására felhozott önkényes és csalárd kifogások összefüggésében, amely mulasztás megfosztotta a tartalmától a nukleáris energia katonai felhasználásával okozott radiológiai balesetek esetében a munkavállalók és a lakosság védelmére vonatkozó egységes egészségügyi biztonsági szabványokat.

2. A tagállamok közös jogelvei alkalmazásának elmulasztása. A Törvényszék elmulasztotta megállapítani annak jogellenességét, hogy — a magánszemélyeknek okozott kárért való közigazgatási felelősségnek az Euratom-Szerződés 188. cikkében előírtaknak megfelelően történő meghatározására irányuló tagállami rendszerek közös jogelveire tekintettel — a Bizottság nem járt el körültekintően, gondosan és a gondos ügyintézésnek megfelelően.

3. A Bizottság egyéni versenyjogi mentességének nem megfelelő alkalmazása — Az egészségügyi szabványokkal kapcsolatos panasz elfogadására vonatkozó hatáskör. A Törvényszék tévedett annak megállapításakor is, hogy a Bizottságra a thulei radiológiai balesettel kapcsolatban az irányelv által előírt egészségügyi védelem alóli katonai kivétel alkalmazandó, figyelembe véve a Bizottságnak az uniós versenypolitika — jogellenes kereskedelmi megállapodások diszkrecionális mentesítése révén történő — alakításával kapcsolatos széles és egyedi mérlegelési jogkörét. Figyelmen kívül hagyta a Törvényszéknek az Európai Unió olyan más területein hozott elfogadó határozatait, ahol a Bizottság nem rendelkezik egyéni diszkrecionális jogkörrel, és ahol a Bizottság mulasztásának állítása nem teszi a kérelmet nyilvánvalóan elfogadhatatlanná.

A Törvényszék nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy a Bizottság nem rendelkezik egyéni és korlátlan mérlegelési hatáskörrel az egységes egészségügyi biztonsági szabványok végrehajtására, mivel az Euratom-Szerződés szűken határozza meg mentesítési hatáskörét és különösen rendelkezik olyan mechanizmusokról, amelyek révén magánszemélyek panaszt tehetnek olyan területeken elkövetett közigazgatási mulasztásai ellen, ahol védelem illeti meg őket.

4. Annak megítélésének elmulasztása, hogy a Bizottság eljárásának megtagadása megsértette-e az Euratom-Szerződésnek a munkavállalók és a lakosság egészségének védelmére irányuló célját

A Bíróság szintén tévedett, amikor elmulasztotta megvizsgálni, hogy a Bizottság eljárásának megtagadása megsértette-e az Euratom-Szerződés arra irányuló céljait, hogy a munkavállalóknak és a lakosságnak az ionizáló sugárzás hosszú távú hatásaival szemben történő védelme érdekében egységes egészségügyi biztonsági szabványokat állítson fel, és biztosítsa azok végrehajtását. A Törvényszék ily módon nem vette figyelembe a Bizottságnak az Euratom-Szerződésből következő azon kötelező feladatát, hogy biztosítsa a Szerződés rendelkezéseinek megfelelő alkalmazását, az abban foglalt elővigyázatosság elvét is beleértve.

5. Annak megítélésének elmulasztása, hogy a Bizottság elutasítása sértett-e magasabb rendű jogszabályt

Az Emberi Jogok Európai Egyezményének az uniós ítélkezési gyakorlatba való belefoglalása folytán a Törvényszék tévedett, amikor elmulasztotta figyelembe venni, hogy a 96/29 irányelv orvosi nyomkövetésre vonatkozó rendelkezései kikényszerítésének Bizottság általi elutasítása megsértette-e az említett egyezmény 2. cikkét azzal, hogy a fellebbező bátyjának életét tudatosan kitétte olyan — hosszú távú sugárzás által okozott — rákos megbetegedés ellenőrizetlen és nyomon nem követett kialakulására veszélyének, mint amely a halálát okozta.

(¹) A munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv (HL L 159. o., magyar nyelvű különkiadás: 5. fejezet, 2. kötet, 291. o.).

2010. május 7-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Osztrák Köztársaság

(C-223/10. sz. ügy)

(2010/C 195/16)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Adam és I. Hadjiyannis meghatalmazottak)

Alperes: Osztrák Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság — mivel nem fogadta el mindazokat a jogszabályi és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 2005/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és a 2005/78/EK irányelvnek a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyása és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetősége tekintetében történő módosításáról szóló, 2008. július 18-i 2008/74/EK bizottsági irányelvnek (¹), vagy legalábbis azokról nem teljes körűen értesítette a Bizottságot — nem teljesítette az említett irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2008/74 irányelv átültetésére előírt határidő 2009. január 2-án lejárt.

(¹) HL L 192., 51. o.

A Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugália) által 2010. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira kontra Companhia de Seguros Tranquilidade, S.A.

(C-229/10. sz. ügy)

(2010/C 195/17)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Az alapeljárás felei

Felpereek: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Alperes: Companhia de Seguros Tranquilidade, S.A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Összegegyeztethető-e a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló [72/166/EGK (¹), 84/5/EGK (²), 90/232/EGK (³), 2000/26/EK (⁴) és 2005/14/EK (⁵)] irányelvekkel [és különösen a 90/232 irányelv 1a. cikkével] a Código Civil 5053. cikkének értelmezése, amely kizárja a gépjárműhasználatból eredő kockázati felelősséget olyan balesetek esetén, amelyekben a gyalogos az egyetlen és kizárólagos felelős?
2. Összegegyeztethető-e ugyanezen irányelvekkel a Código Civil 570. cikkének értelmezése, amely lehetővé teszi a kártérítés csökkentését vagy kizárását mindkét fél vétkessége súlyának függvényében azokban az esetekben, amelyekben a kárt elszenvedett személy vétkes magatartása hozzájárult a kár keletkezéséhez vagy súlyosbodásához?